Torsdagen, 20 oktober 2022

P9_TA(2022)0373

FN:s klimatkonferens 2022 i Sharm el-Sheikh, Egypten (COP27)

Europaparlamentets resolution av den 20 oktober 2022 om FN:s klimatkonferens 2022 i Sharm El-Sheikh, Egypten (COP27) (2022/2673(RSP))

(2023/C 149/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,

— med beaktande av det avtal som antogs vid den 21:a konferensen för parterna i UNFCCC (COP21) i Paris den 12 december 2015 (Parisavtalet),

— med beaktande av den 26:e konferensen för parterna i UNFCCC (COP26), den 16:e sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP16) och den tredje sessionen i partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA3), som hölls i Glasgow, Förenade Kungariket, den 31 oktober –13 november 2021, samt klimatpakten från Glasgow, som antogs den 13 november 2021,

— med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och av målen för hållbar utveckling,

— med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2021 om FN:s klimatkonferens 2021 i Glasgow, Storbritannien (COP26) ([1]),

— med beaktande av sin resolution från den 28 november 2019 om klimat- och miljönödläget ([2]),

— med beaktande av den särskilda rapporten från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om global uppvärmning på 1,5 °C, dess särskilda rapport om klimatförändringarna och marken, dess särskilda rapport om havet och kryosfären i ett förändrat klimat, och dess sjätte utvärderingsrapport (AR6),

— med beaktande av sin resolution från den 17 december 2020 om EU:s strategi för anpassning till klimatförändringar ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 september 2020 om Europaåret för grönare städer 2022 ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 från den 30 juni 2021 om upprättande av ramen för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (”Europeiska klimatlagen”) ([6]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (COM(2019)0640),

---

([1]) EUT C 184, 5.5.2022, s. 118.
([2]) EUT C 232, 16.6.2021, s. 28.
([3]) EUT C 445, 29.10.2021, s. 156.
([4]) EUT L 114, 12.4.2022, s. 22.
([5]) EUT C 385, 22.9.2021, s. 167.
([6]) EUT L 243, 9.7.2021, s. 1.

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 september 2020 om EU:s roll för att skydda och återställa världens skogar ([8]),

— med beaktande av UNFCCC:s sammanfattande rapport av den 17 september 2021 om nationellt bestämda bidrag enligt Parisavtalet,

— med beaktande av FN:s miljöprograms (UNEP) rapport av den 26 oktober 2021 om utsläppsgapet 2021 *The Heat Is On*, dess rapport av den 1 november 2021 om anpassningsklyftan 2021 *The Gathering Storm* och dess rapport om produktionsklyftan av den 20 oktober 2021,

— med beaktande av Internationella energiorganets (IEA) flaggskeppsrapport från mars 2022 *Global Energy Review: CO_2 Emissions in 2021*,

— med beaktande av IEA:s rapport från maj 2021 *Net Zero by 2050 – A Roadmap for the Global Energy Sector* och dess rapport om perspektiv på energiteknik 2020,

— med beaktande av rapporten om globala skogsmål 2021 från FN:s skogsforum,

— med beaktande av Santiago-nätverket för förlust och skada,

— med beaktande av Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030,

— med beaktande av Meteorologiska världsorganisationens (WMO) rapporter från april 2021 om tillståndet för det globala klimatet 2020 och från maj 2022 om tillståndet för det globala klimatet 2021,

— med beaktande av 2022 års globala bedömningsrapport (GAR2022) om katastrofriskreducering från FN:s kontor för katastrofriskreducering (UNDRR),

— med beaktande av den första rapporten från UNFCCC:s ständiga utskott för finanser om fastställande av behoven hos parter som är utvecklingsländer i samband med genomförandet av konventionen och Parisavtalet 2021 (NDR),

— med beaktande av den globala bedömningsrapporten av den 31 maj 2019 från den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) om biologisk mångfald och ekosystemtjänster samt av dess workshoprapport om biologisk mångfald och pandemier av den 29 oktober 2020,

— med beaktande av rådets antagna slutsatser av den 21 februari 2022 om EU:s klimatdiplomati: påskynda genomförandet av resultaten från Glasgow-konferensen,

— med beaktande av sin resolution av den 28 april 2021 om markskydd ([9]),

— med beaktande av de beslutade slutsatserna från FN:s kvinnokommissions (CSW66) sammanträde med titeln *Achieving gender equality and the empowerment of all women and girls in the context of climate change, environmental and disaster risk reduction policies and programmes 2022*,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2020 En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin. För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa (COM(2020)0098),

([7]) EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.
([8]) EUT C 385, 22.9.2021, s. 10.
([9]) EUT C 506, 15.12.2021, s. 38.

Torsdagen, 20 oktober 2022

— med beaktande av rådets slutsatser av den 4 oktober 2022 om klimatfinansiering inför den 27:e partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP27) i Sharm el-Sheikh den 6–18 november 2022,

— med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2021 om vattendimensionen i EU:s yttre åtgärder,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 februari 2021 Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning, (COM(2021)0082),

— med beaktande av FN:s miljöprograms rapport av den 18 februari 2021 *Making Peace with Nature: a scientific blueprint to tackle the climate, biodiversity and pollution emergencies*,

— med beaktande av FN:s miljöprograms rapport av den 6 maj 2021 *Global utvärdering av metan: fördelar och kostnader vid begränsning av metanutsläpp*,

— med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2022 om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2021 EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv ([11]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2020 om en EU-strategi för att minska metanutsläppen (COM(2020)0663),

— med beaktande av den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänsters och IPCC:s gemensamma Workshop Report on Biodiversity and Climate Change av den 10 juni 2021,

— med beaktande av frågorna till kommissionen och rådet om FN:s klimatkonferens 2022 i Sharm El-Sheikh, Egypten (COP27) (O-000041/2022 – B9-0027/2022 och O-000042/2022 – B9-0028/2022),

— med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Parisavtalet trädde i kraft den 4 november 2016. I september 2022 hade 193 av de 197 parterna i UNFCCC deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument hos FN.

B. FN har utlyst klimat- och miljönödläge och har förpliktat sig att skyndsamt vidta de konkreta åtgärder som behövs för att bekämpa och begränsa detta hot innan det är för sent. Förlusten av biologisk mångfald och klimatförändringarna är sammanlänkade och förstärker varandra och utgör lika stora hot mot livet på vår planet och bör därför skyndsamt hanteras tillsammans.

C. Den 17 december 2020 lämnade EU och dess medlemsstater in sitt uppdaterade nationellt fastställda bidrag till UNFCCC, vilket innebär att EU åtagit sig ett bindande mål om att inom hela sin ekonomi minska de inhemska växthusgasutsläppen fram till 2030 med minst 55 % jämfört med 1990 utan bidrag från internationella reduktionsenheter. Detta mål fastställdes i unionslagstiftningen genom förordning (EU) 2021/1119.

D. Enligt FN:s miljöprograms rapport om utsläppsklyftan från 2021 kommer de åtaganden som undertecknarna av Parisavtalet hittills har gjort inte att vara tillräckliga för att uppnå dess gemensamma mål, och de kommer att resultera i en global temperaturökning på 2,7 °C före slutet av detta sekel, vilket också visar att världen alltjämt är farligt långt från att uppnå de mål som eftersträvas i Parisavtalet. Naturliga återkopplingar skulle kunna förvärra den globala

([10]) Antagna texter, P9_TA(2022)0263.
([11]) EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.

uppvärmningen ytterligare. Alltmer vanligt förekommande värmeböljor, torka och översvämningar överskrider redan toleranströsklarna för växter och djur, vilket leder till massdödlighet, t.ex. bland träd och koraller. Dessa extrema väderförhållanden inträffar samtidigt och orsakar kaskadeffekter som blir allt svårare att hantera ([12]). I många nationella klimatplaner fördröjs åtgärder till efter 2030 och många parter i UNFCCC har ännu inte vidtagit tillräckliga åtgärder för att ens vara på väg att möta sina nationellt fastställda bidrag.

E. Enligt IPCC:s sjätte utvärdering kräver en begränsning av uppvärmningen till cirka 1,5 °C utan överskridande att de globala växthusgasutsläppen når sin topp senast 2025 och minskas med 43 % under 2019 års nivåer till 2030, samtidigt som metan också måste minskas med ungefär en tredjedel. Även med det optimistiska scenariot att den genomsnittliga temperaturen kan begränsas till 1,5 °C skulle det få oåterkalleliga negativa konsekvenser för mänskliga system och ekosystem och avsevärt överskrida och minska deras anpassningsförmåga, vilket skulle leda till förluster och skador. Enligt Meteorologiska världsorganisationen uppgår nu risken till nästan 50 % att vi tillfälligt överskrider 1,5 °C under perioden 2022–2026. Enligt IEA har den globala ekonomiska återhämtningen från covid-19-krisen inte utgjort den hållbara återhämtning som önskats. Ökningen av de globala koldioxidutsläppen med över 2 miljarder ton 2021 var den största årliga ökningen i historien i absoluta tal, vilket mer än uppvägde föregående års pandemi-inducerade nedgång i utsläpp till följd av minskad ekonomisk verksamhet. Kol stod för över 40 % av den totala ökningen av de globala koldioxidutsläppen 2021.

F. De flesta utsläppen från syntetiska kvävegödselmedel sker efter att de har spridits på marken, då de kommer ut i atmosfären som dikväveoxid (N_2O) – en bestående växthusgas med 265 gånger större global uppvärmningspotential än koldioxid. Produktionen av syntetiska kvävegödselmedel stod för 35,2 % av de totala utsläpp som associeras med syntetiska kvävegödselmedel, medan utsläppen på fältet stod för 62,4 % och utsläppen från transporter för de återstående 2,4 %. De fyra största utsläppskällorna (Kina, Indien, Förenta staterna och EU) stod gemensamt för 63 % av de totala utsläppen.

G. Enligt IEA:s rapport om perspektiv på energiteknik krävs det att vi betydligt skyndar på utvecklingen och införandet av ren teknik (”cleantech”) för att uppnå nettonollutsläpp. Hälften av den utfasning av fossila bränslen som krävs för att nå nettonollutsläpp senast 2050 kommer att bygga på teknik som för närvarande håller på att utvecklas i labb eller som befinner sig i demonstrationsfasen.

H. Energikrisen har satt frågan om energitrygghet i fokus liksom behovet av minskad energiefterfrågan och ett diversifierat energisystem, vilket har lett till större efterfrågan på befintliga lösningar för förnybar energi och energieffektivitet samt på lösningar som snart blir tillgängliga. I och med Rysslands olagliga militära invasion av Ukraina och de efterföljande konsekvenserna av detta har det blivit än mer angeläget att snabbt omvandla det globala energisystemet. Det alltför stora beroendet av fossila bränslen och instabiliteten på de globala energimarknaderna understryker behovet av att vi både i Europa och i övriga världen prioriterar investeringar i energieffektivitet och energiförsörjning, utfasning av fossila bränslen, långvarig energilagring, utbyggnad av innovativ ren teknik, förnybar energi, lösningar för smarta nät och hållbar utsläppsfri teknik, samt av att vi utvecklar en socioekonomisk modell som är förenlig med en sund miljö för framtida generationer inom planetens gränser. Forskning till stöd för innovation och utveckling av ny, grön teknik bör stödjas, eftersom den kan bidra till att begränsa klimatförändringarna samt till hållbar ekonomisk tillväxt och EU:s konkurrenskraft.

([12]) IPCC:s anpassningsrapport, 2022.

Torsdagen, 20 oktober 2022

I. IPCC har uppmanat världen att hålla den globala uppvärmningen under 1,5 °C, men under 2020 var uppvärmningen redan ca 1,2 °C över förindustriell nivå. Enligt IPCC har mänsklig påverkan otvetydigt värmt upp atmosfär, hav och land, och effekterna av de klimatförändringar som orsakas av människan märks i den ökade frekvensen av extrema väderhändelser, inklusive värmeböljor, torka, översvämningar, vinterstormar, orkaner och skogsbränder. Mellan 2000 och 2019 drabbades nästan 4 miljarder människor av översvämningar, torka och stormar över hela världen, vilket krävde över 300 000 liv. Dessa extrema händelser utgör en drastisk förändring sedan perioden 1980–1999, givet att frekvensen av översvämningar har ökat med 134 %, stormar med 40 % och torka med 29 % ([13]).

J. Det finns en vetenskapligt bevisad koppling mellan hälso-, miljö- och klimatkriser. Extrema väderhändelser, förlust av biologisk mångfald, markförstöring och vattenbrist tvingar människor att flytta och har en omfattande inverkan på hälsan. Enligt Världshälsoorganisationen är klimatförändringarna det enskilt största hälsohotet som mänskligheten står inför, och de kommer att orsaka ytterligare cirka 250 000 dödsfall per år mellan 2030 och 2050 ([14]). Omkring 7 miljoner förtida dödsfall i världen orsakas av luftföroreningar, och kostnaderna för direkta hälsoskador, inklusive psykiska hälsoskador, beräknas stiga till mellan 2 och 4 miljarder USD per år till 2030.

K. Enligt UNDRR:s globala utvärderingsrapport (GAR 2022) inträffade mellan 350 och 500 medelstora och stora katastrofer varje år under de senaste två årtiondena, och antalet katastrofhändelser väntas uppgå till 560 per år fram till 2030 – eller 1,5 katastrofer per dag.

L. Klimatförändringarna är en av de främsta orsakerna till miljöförstöring. De motverkar en tryggad livsmedels- och vattenförsörjning och inverkar negativt på tillgången till naturresurser och på människors hälsa. Vattenbrist, översvämningar och torka utgör allvarliga risker i Europa och vattenbristen påverkar flera sektorer i EU genom kaskad- och spridningseffekter. En förbättrad vatteneffektivitet är ett viktigt anpassningsalternativ. Digitala lösningar bör användas för att säkerställa ett motståndskraftigt och grönt samhälle i och utanför Europa. Samtliga intressenter och sektorer bör mobiliseras i syfte att skapa ett ”vattensmart samhälle” genom att parallellt behandla klimatanpassningen, livsmedels- och vattentryggheten, skyddet av den biologiska mångfalden och en resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi. EU och medlemsstaterna bör dessutom utveckla denna strategi genom den europeiska grannskapspolitiken, EU:s yttre åtgärder och FN:s dagordningar.

M. De klimatrelaterade riskerna för hälsa, försörjningsmöjligheter, livsmedelstrygghet, vattenförsörjning och ekonomisk tillväxt förutspås bli mycket värre med en global uppvärmning med 2 °C. En begränsning av den globala uppvärmningen till 1,5 °C jämfört med 2 °C förväntas minska konsekvenserna för ekosystemen på land, i färskvatten och i kustområden och bevara fler av deras tjänster för människor. Det är därför oerhört viktigt att arbeta vidare med insatser för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriella nivåer.

N. I Parisavtalets ingress noteras ”vikten av säkerställt skydd av ekosystemens orubbade tillstånd, inklusive oceanerna”, och enligt artikel 4.1 d i UNFCCC måste alla parter främja ”hållbar skötsel, och […] bevarande och ökning […] av sänkor och reservoarer för alla växthusgaser […], inklusive biomassa, skogar och oceaner, såväl som andra ekosystem på land, vid kuster och i vatten”. I den övergripande bedömningsrapporten om biologisk mångfald och ekosystemtjänster från IBPES understryks att hållbart utnyttjande av naturen kommer att vara avgörande för anpassning till och begränsning av farlig antropogen inverkan på klimatsystemet.

([13]) *FN:s kontor för katastrofriskreducering, The human costs of disasters: an overview of the last 20 years 2000–2019, https://www.undrr.org/media/48008/download.*

([14]) *https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health#:~:text=Climate%20change%20affects%20the%20social, malaria%2C%20diarrhoea%20and%20heat%20stress.*

O. Bevarandet av haven är avgörande med tanke på deras roll inom klimatsystemet, såsom upptaget och omfördelningen av naturlig och antropogen koldioxid och värme samt ekosystemstödet. IPCC:s särskilda rapport från 2019 om havet och kryosfären i ett förändrat klimat visar att haven sedan 1970 successivt har värmts upp och att de har absorberat mer än 90 % av överskottsvärmen i klimatsystemet. Uppvärmningen av haven påverkar kustekosystemen, vilket leder till intensifierade marina värmeböljor, försurning, syreförlust, inträngande saltvatten och stigande havsnivåer.

P. I klimatpakten från Glasgow erkänns den viktiga roll som aktörer som inte är parter i Parisavtalet, däribland det civila samhället, ursprungsbefolkningar, lokalsamhällen, ungdomar, barn, lokala och regionala myndigheter och andra intressenter spelar när det gäller att bidra till framstegen mot målen i Parisavtalet och det akuta behovet av åtgärder på flera nivåer och samarbete lyfts fram.

Q. Klimatförändringarna utgör ett direkt eller indirekt hot mot ett fullständigt utövande av de mänskliga rättigheterna, inbegripet rätten till liv, vatten och sanitet, mat, hälsa och bostad. Människors förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna är direkt kopplad till tillgången till grundläggande mänskliga rättigheter och till hälsotillståndet hos de ekosystem som de är beroende av för sin försörjning och sitt välbefinnande. Enligt Internationella organisationen för migration kan fler än 200 miljoner människor komma att tvingas migrera på grund av klimatförändringarna. Den inre migrationen på grund av klimatet kommer att vara mest omfattande i de fattigaste och mest klimatutsatta regionerna. Globala åtgärder för att minska växthusgasutsläppen skulle dramatiskt kunna bromsa ökningen av interna klimatflyktingar med så mycket som 80 % fram till 2050 ([15]).

R. De senaste sju åren (2015–2021) var de varmaste åren som någonsin uppmätts. Havsnivåerna nådde också en ny rekordhög nivå under 2021. Globalt sett steg havsnivån i genomsnitt 4,5 mm om året mellan 2013 och 2021, och i flera regioner stiger havsnivån betydligt snabbare än det globala genomsnittet enligt WMO. Nederbörd registrerades för första gången någonsin på den högsta punkten på Grönlands istäcke under 2021.

S. Konsumtionsutsläppen per capita för den rikaste procenten av världens befolkning förväntas fortfarande vara 30 gånger högre än den globala nivån per capita år 2030, medan avtrycken från den fattigaste hälften av världens befolkning förväntas förbli flera gånger lägre än den nivån ([16]).

T. De flesta utvecklingsländer bidrar i minimal utsträckning till de växthusgasutsläpp i atmosfären som orsakar klimatförändringar. Klimatförändringarnas effekter i utvecklingsländerna har tilltagit. Det är tydligt att de inte kan mobilisera tillräckligt med resurser för att vidta anpassningsåtgärder och därmed ta itu med klimatförändringarnas negativa effekter och uppnå klimatresiliens och hållbar utveckling.

U. I UNFCCC:s första rapport om fastställande av behoven hos parter som är utvecklingsländer anges att utvecklingsländernas kostnadsberäknade behov för att genomföra sina nationellt fastställda bidrag uppgår till mellan 5,8 och 5,9 biljoner USD, varav 502 miljarder USD identifieras som behov som kräver internationella finansieringskällor.

([15]) Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling, Världsbanken, *Groundswell: Acting on Internal Climate Migration*, del II (2021), https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36248.

([16]) Institutet för europeisk miljöpolitik (IEEP) och Oxfam, *Carbon Inequality in 2030* (november 2021), https://oxfamilibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/621305/bn-carbon-inequality-2030-051121-en.pdf.

Torsdagen, 20 oktober 2022

V. Under 2020 registrerade Global Witness 227 mord på försvarare av mark- och miljörättigheter, varav 71 % arbetade för att försvara världens skogar från avskogning och industriell utveckling, medan andra dog för sitt arbete för att skydda floder, kustområden och hav. Under 2020 koncentrerades våldet mot försvarare av mark- och miljörättigheter huvudsakligen till länderna på södra halvklotet, och mindre än 1 % av alla registrerade dödliga attacker dokumenterades i länderna på norra halvklotet. Mellan 2015 och 2019 riktades över en tredjedel av alla attacker med dödlig utgång mot personer från ursprungsbefolkningar, även om ursprungsbefolkningarna endast utgör 5 % av världens befolkning ([17]).

1. Europaparlamentet påminner om att klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden är bland de främsta utmaningar som mänskligheten står inför och att alla regeringar och aktörer världen över måste göra sitt yttersta för att omgående övervinna dessa och betrakta de två kriserna som nära sammankopplade. Parlamentet understryker att internationellt samarbete, medverkan av regionala och lokala myndigheter, företag samt andra icke-statliga aktörer, solidaritet, en rättvis omställning, samstämmiga åtgärder som stöds av vetenskapen samt ett orubbligt engagemang för att höja ambitionsnivån och anpassa politiken till detta mål, är nödvändiga inslag för att uppfylla vårt kollektiva ansvar att begränsa den globala uppvärmningen och förhindra förlust av biologisk mångfald, och därmed skydda hela planeten samt nuvarande och framtida generationers välbefinnande.

2. Europaparlamentet uttrycker oro över resultaten i FN:s miljöprograms rapport om utsläppsklyftan från 2021 och dess tillägg som offentliggjordes den 4 november 2021, särskilt det faktum att de förutspådda utsläppen, trots de mer ambitiösa klimatutfästelser som tillkännagavs före och under COP26, styr världen mot en temperaturhöjning på 2,7 °C även om de tillkännagivna nationella klimatmålen för 2030 genomförs fullt ut i kombination med andra begränsningsåtgärder, vilket är långt under Parisavtalets mål att begränsa den globala uppvärmningen till långt under 2 °C och sträva efter att den inte ska överstiga 1,5 °C. Parlamentet uttrycker oro över att utsläppen fortsätter att öka och att utsläppsklyftan växer. Parlamentet framhåller att det krävs snabba, omfattande och varaktiga minskningar av de globala utsläppen av växthusgaser, inbegripet en minskning av de globala utsläppen av koldioxid med 43 % senast 2030 jämfört med 2019 års nivåer, om vi ska lyckas begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Parlamentet påminner om att alla parter, genom att anta klimatpakten från Glasgow, erkände att riskerna med och effekterna av klimatförändringarna avsevärt skulle minska om ökningen av den globala genomsnittstemperaturen begränsades till 1,5 °C över de förindustriella nivåerna.

3. Europaparlamentet understryker att en minskning av metanutsläppen från sektorerna för fossila bränslen, avfall och jordbruk enligt FN:s miljöprograms rapport från 2021 om utsläppsklyftan skulle kunna bidra till att minska utsläppsklyftan och uppvärmningen på kort sikt, men betonar att det finns ett akut behov av tydligt definierade regler som syftar till att uppnå faktiska utsläppsminskningar och som samtidigt stöds av åtgärder för att följa framstegen och skapa insyn, för att detta ska bli möjligt.

4. Europaparlamentet framhåller att allt fler länder förbinder sig till mål om nettonollutsläpp senast vid mitten av århundradet, men understryker att detta snabbt måste omsättas i form av kraftfulla mål, strategier och åtgärder för den närmaste framtiden som backas upp med ekonomiska resurser och återspeglas i de reviderade nationellt fastställda bidragen i form av ökade klimatmål för 2030, så att de globala utsläppen når sin topp så snart som möjligt. Parlamentet instämmer med FN:s miljöprogram i dess bedömning att många nationella klimatplaner skjuter upp åtgärderna till efter 2030 och att många av de långsiktiga utfästelserna om nettonollutsläpp innehåller stora oklarheter och saknar insyn.

5. Europaparlamentet noterar med djup oro WMO:s senaste klimatlägesrapport, som visar att fyra centrala klimatindikatorer – höjning av havsnivån, uppvärmning av haven, försurning av haven och koncentrationerna av växthusgaser – slog nya rekord under 2021.

([17]) Global Witness, *Last line of defence: The industries causing the climate crisis and attacks against land and environmental defenders* (september 2021), https://www. globalwitness.org/en/campaigns/environmental-activists/last-line-defence/.

Klimatpakten från Glasgow och COP27 i Sharm El-Sheikh

6. Europaparlamentet noterar de framsteg som gjorts under COP26 och i klimatpakten från Glasgow. Parlamentet betonar dock att den globala uppvärmningen endast kommer att kunna begränsas till under 1,5 °C om åtgärder omedelbart vidtas under detta kritiska årtionde före 2030. Parlamentet understryker att parterna vid COP26 uppmanades att se över och stärka målen för 2030 i sina nationellt fastställda bidrag eftersom detta krävs för att anpassa dem till Parisavtalets temperaturmål senast i slutet av 2022, med beaktande av olika nationella omständigheter. Parlamentet uppmanar eftertryckligen alla parter i UNFCCC att öka sina nationellt fastställda bidrag fram till COP27 så att ambitionsklyftan täpps till, och att anpassa politiken så att den är förenlig med denna ambition. Parlamentet uppmanar EU och alla G20-länder att visa globalt ledarskap i detta avseende.

7. Europaparlamentet välkomnar beslutet från COP26 att ta fram ett arbetsprogram för att snabbt öka begränsningsambitionerna och genomförandet under detta kritiska årtionde på ett sätt som kompletterar den globala inventeringen, att årligen uppdatera den sammanfattande rapporten om nationellt fastställda bidrag före varje COP och att sammankalla ett årligt rundabordssamtal på hög nivå för ministrar om ambitionerna fram till 2030. Parlamentet uppmanar med kraft COP27 att anta detta arbetsprogram och säkerställa en årlig översyn av ambitionerna som återspeglar bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap och parternas högsta möjliga ambitionsnivå. Parlamentet betonar att parterna kommer att behöva se över och öka sina nationellt fastställda bidrag tills de är förenliga med strävan om att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C.

8. Europaparlamentet välkomnar fullbordandet av Parisavtalets regelbok i Glasglow, och understryker att man i samband med genomförandet av regelboken måste säkerställa en stark miljöintegritet och leva upp till högsta möjliga ambitionsnivå.

9. Europaparlamentet välkomnar att man i klimatpakten från Glasgow understryker vikten av anpassning och behovet av att utvidga åtgärderna för ökad anpassningskapacitet, stärkt resiliens och minskad sårbarhet för klimatförändringarna. Parlamentet noterar i detta avseende att 47 länder lämnade in anpassningsrapporter eller nationella anpassningsplaner under det senaste året, och förväntar sig att andra länder lämnar in sina rapporter i enlighet med Parisavtalet. Parlamentet välkomnar inrättandet av en ny Glasgow-dialog om förlust och skada som bör inriktas på vilka finansieringsarrangemang som kan förhindra, minimera och hantera de förluster och skador som hänger samman med klimatförändringarnas negativa effekter.

10. Europaparlamentet noterar de klimatfinansieringslöften som avgavs under COP26, men beklagar att det nuvarande globala målet på 100 miljoner USD enligt klimatfinansieringsplanen från 2021 sannolikt endast kommer att uppnås under 2023, tre år efter den ursprungliga tidsfristen. Parlamentet pekar på den växande finansieringsklyftan, särskilt när det gäller anpassning. Parlamentet uppmanar eftertryckligen utvecklade länder, inklusive EU och dess medlemsstater, att säkerställa att klimatfinansieringsmålet på 100 miljarder USD kan uppnås och betalas ut redan från och med 2022 och i genomsnitt under perioden 2020–2025, och att närmare beskriva vägen framåt för det nya klimatfinansieringsmålet efter 2025. Parlamentet betonar att finansiering från de utvecklade länder som är ansvariga för en stor del av de historiska utsläppen också kommer att vara avgörande för att bygga upp förtroendet för en mer ambitiös dialog om målen för att begränsa klimatförändringarna.

11. Europaparlamentet betonar att värdlandet för COP27 hör till en av de regioner i världen som drabbats hårdast av klimatförändringarna. Parlamentet noterar att Medelhavsområdet värms upp 20 % snabbare än det globala genomsnittet, och att regionen är ett av de mest utsatta områdena i världen när det gäller klimatförändringar, där 250 miljoner människor beräknas vara ”vattenfattiga” inom 20 år ([18]). Parlamentet understryker att Medelhavet håller på att bli det hav i världen som värms upp snabbast ([19]), vilket innebär konsekvenser för viktiga ekonomiska sektorer och hela havsekosystemet samt oåterkalleliga förändringar för ekosystemet och för arterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att agera med skyndsamhet och att samarbeta med sina partner i Medelhavsområdet för att arbeta med ambitiösa anpassningsåtgärder och att gå i bräschen för begränsningsåtgärderna.

([18]) Medelhavsexperter på klimat- och miljöförändringar, *Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region*, 2019, https://ufmsecretariat. org/wp-content/uploads/2019/10/MedECC-Booklet_EN_WEB.pdf.

([19]) WWF Mediterranean Marine Initiative, *The Climate Change Effect in the Mediterranean – Six stories from an Overheating Sea*, Rom, Italien, 2021.

12. Europaparlamentet stöder den ukrainska regeringens initiativ att skapa en global plattform för bedömning av de miljöskador som orsakats under de väpnade konflikterna.

13. Europaparlamentet påminner om vikten av att alla parter fullt ut är delaktiga i UNFCCC:s beslutsprocesser. Parlamentet betonar att den nuvarande beslutsprocessen inom ramen för UNFCCC skulle kunna förbättras så att delegater och civilsamhällsföreträdare från utvecklingsländer och de minst utvecklade länderna kan delta fullt ut. Parlamentet anser att det är avgörande att man lyssnar på och hörsammar de länder som drabbas hårdast av klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar därför ordförandeskapet för COP27 och framtida ordförandeskap att undersöka ytterligare sätt att säkerställa att utvecklingsländer kan delta på ett effektivt och meningsfullt sätt och att anslå ytterligare resurser till detta. Parlamentet påminner om sina tidigare ståndpunkter om situationen i fråga om de mänskliga rättigheterna i Egypten. Parlamentet noterar att ett antal civilsamhällsorganisationer har uttryckt oro över marginaliseringen av civilsamhället vid partskonferensen i Egypten och över hindren för protester och för civilsamhällets deltagande. Parlamentet uppmanar UNFCCC och de egyptiska myndigheterna att säkerställa en rättvis tillgång till och fullt deltagande för medborgare och civilsamhällesorganisationer i COP27.

14. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att alla personer som hålls godtyckligt frihetsberövade i Egypten ska friges och framhåller det särskilt brådskande fallet med människorättsförsvararen Alaa Abd El-Fattah. Parlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att utnyttja dynamiken från COP27 för att förbättra människorättssituationen i landet och upprätthålla de grundläggande friheterna under och efter COP27, särskilt yttrandefriheten och friheten att delta i fredliga sammankomster. Parlamentet stöder helhjärtat FN-experternas uppmaning till UNFCCC:s sekretariat att ta fram människorättskriterier som länder som står värd för framtida partskonferenser måste åta sig att uppfylla som en del av värdavtalet.

15. Europaparlamentet välkomnar erkännandet i klimatpakten från Glasgow av den viktiga roll som aktörer som inte är parter i Parisavtalet spelar, däribland det civila samhället, ursprungsbefolkningar, lokalsamhällen, ungdomar, barn, lokala och regionala myndigheter och andra intressenter, när det gäller att bidra till framstegen mot målen i Parisavtalet. Parlamentet erkänner den viktiga roll som ungdomar spelar i kampen mot klimatförändringarna. Parlamentet uppmanar därför parter och intressenter att säkerställa att ungdomar deltar och representeras på ett meningsfullt sätt i multilaterala, nationella och lokala beslutsprocesser. Parlamentet påminner särskilt om städernas centrala roll i att minska växthusgasutsläppen och välkomnar det ökande antalet städer och regioner runtom i världen som åtar sig att uppnå målen om nettonollutsläpp och, i synnerhet, åtagandena från de 100 europeiska städer som deltar i EU:s uppdrag för klimatneutrala och smarta städer att bli klimatneutrala senast 2030 och att bli innovationsnav som ska göra det möjligt för alla städer i EU och dess grannskap att följa efter senast 2050.

16. Europaparlamentet betonar att det krävs ett effektivt deltagande bland alla parter i arbetet med att nå målet att begränsa den globala genomsnittliga temperaturökningen till 1,5 °C, vilket kräver att frågan om särintressen eller intressekonflikter behandlas. Parlamentet är särskilt oroat över att vissa stora förorenare har utnyttjat sin närvaro vid partskonferensen för att undergräva Parisavtalets mål. Parlamentet uttrycker stor oro över att UNFCCC inte har vidtagit åtgärder för att slutgiltigt ta itu med intressekonflikterna kopplade till dialogen med berörda aktörer som inte är parter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att gå i bräschen för denna process för att skydda UNFCCC:s beslutsprocess från intressen som strider mot målen i Parisavtalet.

17. Europaparlamentet välkomnar förbättringen av Marrakechpartnerskapet för globala klimatåtgärder som en plattform för uppmuntran av icke-statliga aktörer och subnationella regeringar att vidta omedelbara klimatåtgärder och välkomnar antagandet av dess arbetsprogram för 2022. Parlamentet erkänner initiativen Race to Zero och Race to Resilience som viktiga plattformar för att stödja nedifrån-och-upp-styrning och underlätta rapportering och inventering på subnationell nivå.

En ambitiös EU-klimatpolitik

18. Europaparlamentet förväntar sig att 55 %-paketet och de politiska åtgärderna inom ramen för den europeiska gröna given ska föra med sig de åtgärder som behövs för att uppnå EU:s 2030-mål och föra EU och dess medlemsstater in på en väg som gör dem klimatneutrala senast 2050, och understryker parlamentets ståndpunkter om dessa. Parlamentet

påminner om att EU, i linje med EU:s klimatlag och Parisavtalet samt bästa tillgängliga teknik, bör intensifiera sina klimatåtgärder både vad gäller begränsning, dvs. att hålla den globala uppvärmningen under 1,5 °C jämfört med förindustriella nivåer, och anpassning för att främja resiliens. Parlamentet uppmanar EU att uppdatera sitt nationellt fastställda bidrag och höja sitt mål för minskade växthusgasutsläpp fram till COP27 på grundval av bästa tillgängliga vetenskap. Parlamentet efterlyser den högsta ambitionsnivån i 55 % -paketet i syfte att sända en tydlig signal till alla övriga parter om att EU står redo att bidra till att överbrygga den klyfta som måste minska för att den globala uppvärmningen ska kunna begränsas till 1,5 °C på ett rättfärdigt, socialt balanserat, rättvist och kostnadseffektivt sätt, med hänsyn tagen till globala rättvise- och jämlikhetsaspekter och EU:s historiska och nuvarande ansvar för de utsläpp som orsakar klimatkrisen.

19. Europaparlamentet betonar att EU:s övergripande utsläppsmål för 2030, som fastställs i den europeiska klimatlagen och lagstiftningsförslagen i 55 % -paketet, kommer att minska EU:s utsläpp med mer än dess nuvarande nationellt fastställda bidrag som ligger på en minskning av nettoutsläppen med 55 %. Parlamentet understryker dessutom att parlamentets ståndpunkter om dessa förslag och de mål som ingår i REPowerEU-planen ytterligare kommer att höja EU:s klimatambition över denna nivå, och uppmanar rådet att stödja parlamentets ståndpunkter i detta avseende. Parlamentet uppmanar EU att uppdatera sina utsläppsåtaganden i enlighet med detta, och att se över målen för 2030 mot bakgrund av beslutet i klimatpakten från Glasgow.

20. Europaparlamentet betonar att den nuvarande geopolitiska situationen visar hur brådskande det är att minska beroendet av fossila bränslen och hur stort behovet är att främja användningen av förnybar energi, och att den innebär en möjlighet för EU att stärka sitt ledarskap i detta avseende.

21. Europaparlamentet upprepar behovet av att integrera klimatambitioner i all EU-politik och i de åtgärder genom vilka politiken genomförs, och understryker att artikel 6.4 i den europeiska klimatlagen ålägger kommissionen att bedöma överensstämmelsen mellan åtgärds- eller lagstiftningsförslag, inklusive budgetförslag, och EU:s klimatmål. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fullt ut genomföra denna bestämmelse på det sätt som den genomför konsekvensbedömningar inom alla EU:s politikområden. Parlamentet betonar behovet av att även omvärdera och anpassa unionens och dess medlemsstaters befintliga politik till dessa mål, och förväntar sig att den nyligen inrättade europeiska rådgivande vetenskapliga nämnden för klimatförändringar ska bidra till denna bedömning. Parlamentet välkomnar utnämningen av de 15 ledamöterna i det nyligen inrättade europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar. Parlamentet uppmanar det rådgivande organet att så snart som möjligt offentliggöra sin bedömning av en EU-budget för växthusgaser som är förenlig med målet att begränsa den globala uppvärmningen till under 1,5 °C, och förväntar sig att kommissionen fullt ut tar hänsyn till det rådgivande organets råd när den utarbetar unionens vägledande budget för växthusgaser och unionens klimatmål efter 2030.

22. Europaparlamentet påminner om ett aktuellt domslut från en medlemsstats författningsdomstol om att klimatskydd inte är upp till politikerna och att bestämmelsen om miljöskydd i författningen ålägger staten ett konstitutionell åtagande att uppnå klimatneutralitet.

23. Europaparlamentet betonar EU-medborgarnas starka stöd för att intensifiera klimatåtgärderna, eftersom nästan varannan europé (49 %) ser klimatförändringarna som den största globala utmaningen för EU:s framtid enligt den senaste Eurobarometern.

24. Europaparlamentet betonar att all klimatpolitik bör bedrivas i linje med principen om en rättvis övergång till klimatneutralitet och i nära samarbete med det civila samhället, arbetsmarknadens parter och ekonomiska partner. Parlamentet anser därför att större öppenhet, starkare sociala partnerskap och civilsamhällets engagemang på lokal, regional och nationell nivå samt på EU-nivå är en förutsättning för att uppnå klimatneutralitet inom alla samhällssektorer på ett rättvist, inkluderande och socialt hållbart sätt.

Anpassning, förlust och skada

25. Europaparlamentet välkomnar de nya finansiella utfästelser som gjordes i Glasgow avseende fonden för anpassning till Kyotoprotokollet och fonden för de minst utvecklade länderna. Parlamentet noterar dock att det fortfarande finns ett starkare stöd för att begränsa klimatförändringarna än för att anpassa sig till dem, och stöder helhjärtat kravet på att

utvecklade länder i linje med klimatpakten från Glasgow åtminstone fördubblar sin samlade anpassningsfinansiering från 2019 års nivåer senast 2025, så att en bättre balans kan uppnås. Parlamentet beklagar att det globala anpassningsmålet fortfarande inte har definierats sju år efter Parisavtalet. Parlamentet välkomnar Sharm El-Sheikhs arbetsprogram om det globala målet om anpassning, som antogs och lanserades vid COP26. Parlamentet understryker vikten av bidragsbaserad anpassningsfinansiering. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att varje år öka den andel anpassningsfinansiering som tillhandahålls genom instrumentet Europa i världen från 2021 till 2027. Parlamentet framhåller behovet av att öka ansträngningarna för att omsätta det globala anpassningsmålet till mätbara resultat som bland annat bör bidra till en grundlig förståelse för klimat- och katastrofriskerna och därmed förknippade anpassningsbehov och kostnader på flera nivåer, öka tillgången till konsekventa och jämförbara data, fastställa och förbättra tillhandahållandet och tillgängligheten av genomförandemedel, inklusive finansierings- och teknikstöd, samt utveckla en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa mått, metoder och strategier för att mäta framstegen mot att uppnå målet över tid. Parlamentet framhåller i detta sammanhang Sendai-ramverket för katastrofriskreducering och dess tillsyns- och rapporteringssystem.

26. Europaparlamentet upprepar att anpassningsåtgärder på kort, medellång och lång sikt är en oundviklig nödvändighet för alla länder om de ska minimera de negativa effekterna av klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden och uppnå klimatresiliens och hållbar utveckling, med beaktande av utvecklingsländernas särskilda utsatthet för klimatförändringarnas effekter, särskilt de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling. Parlamentet betonar att anpassningsåtgärder kan ge upphov till många fördelar, såsom förbättringar vad gäller produktiviteten inom jordbruket, innovation, hälsa och välbefinnande, livsmedelstrygghet, försörjning och bevarande av den biologiska mångfalden, samt färre risker och skador. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att intensifiera anpassningsåtgärderna genom obligatoriska anpassningsplaner, klimatsårbarhetsanalyser och klimatstresstester på lokal, regional och nationell nivå samt genom stöd till lokalt ledda strategier och dialoger med lokala myndigheter och det lokala civilsamhället i syfte att till fullo uppfylla anpassningsmålet i Parisavtalet och säkerställa att EU:s anpassningspolitik i tillräckligt hög grad skyddar EU:s samhällen och ekosystem från klimatförändringarnas effekter. Parlamentet efterlyser ytterligare framsteg med EU:s nya anpassningsstrategi och betonar vikten av dess kopplingar till EU:s strategi för biologisk mångfald och det nya regelverket för anpassning till den europeiska klimatlagen. Parlamentet efterlyser på nytt ett ambitiöst genomförande av dessa strategier, inbegripet de internationella inslagen.

27. Europaparlamentet understryker att även om klimatförändringarna är ett globalt problem påverkas varje region redan på olika sätt, och att lokala myndigheter, som är närmare befolkningen, är viktiga aktörer när det gäller att underlätta anpassningen till klimatförändringarna. Parlamentet understryker att finansiella resurser måste kanaliseras till den lokala nivån på ett bättre sätt för effektiva, målinriktade lösningar, och välkomnar i detta avseende uppdraget för anpassning till klimatförändringar, som kommer att stödja minst 150 europeiska regioner och samhällen i riktning mot klimatresiliens senast 2030. Parlamentet efterlyser stöd för en regional och decentraliserad strategi när det gäller hanteringen av klimatförändringarnas effekter och tillgången till klimatfinansiering i utvecklingsländer, så att lokala myndigheter, lokala civilsamhällesorganisationer och miljöförsvarare får en mer framträdande roll i arbetet med att ta itu med klimatförändringarnas effekter och nå ut till de mest utsatta.

28. Europaparlamentet betonar att EU:s anpassningsstrategi som antogs av kommissionen den 24 februari 2021 uttrycker kommissionens mål att öka resurserna och ytterligare mobilisera mer storskalig finansiering för anpassning, och att särskild uppmärksamhet behövs för att se till att de finansiella resurserna når de mest sårbara samhällena i utvecklingsländer.

29. Europaparlamentet betonar att system för tidig varning är avgörande för en effektiv anpassning, men att de endast finns tillgängliga för mindre än hälften av WMO-medlemmarna. Parlamentet stöder godkännandet vid COP27 av WMO:s förslag om att se till att system för tidig varning når alla under de kommande fem åren. Parlamentet hoppas att detta initiativ för system för tidig varning kommer att genomföras snarast, framför allt så att så många liv som möjligt kan räddas så snart som möjligt.

30. Europaparlamentet betonar att grön infrastruktur bidrar till klimatanpassning och till minskad katastrofrisk genom skydd av naturen och ekosystemen, bevarande och återställande av naturliga livsmiljöer och arter, god ekologisk status, vattenförvaltning och tryggad livsmedelsförsörjning. Parlamentet noterar att utvecklingen av grön infrastruktur hör till de effektivaste klimatanpassningsåtgärder som kan genomföras i städer, då de dämpar de negativa konsekvenserna av klimatförändringarna och de allt vanligare extrema väderförhållandena, såsom värmeböljor, skogsbränder, mycket kraftiga regn, översvämningar och torka, och bidrar till att jämna ut extrema temperaturer och därigenom till att förbättra livskvaliteten för dem som bor i städer, inklusive deras fysiska och psykiska hälsa.

31. Europaparlamentet framhåller de förödande miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av ökenspridning på medellång och lång sikt, avfolkningen av vissa områden till följd av ökenspridning och behovet av gemensamma tillvägagångssätt för att korrekt förebygga och anpassa sig till detta fenomen och råda bot på det. Parlamentet påminner därför om vattenförvaltningens avgörande betydelse när det gäller att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarna, men även när det gäller att säkra vatten- och livsmedelstryggheten, skydda den biologiska mångfalden och verka för friska jordar. Parlamentet betonar således behovet av ett snabbt och fullständigt genomförande av EU:s vattenramdirektiv, så att dess mål uppnås och Europas vattenresurser förvaltas på ett bättre sätt. Parlamentet betonar att återanvändning av vatten och vatteneffektivitet genom cirkulära processer måste genomföras fullt ut i hela ekonomin och samhället så att vattnets värde utnyttjas och vattensäkerheten säkerställs i fråga om kvantitet och kvalitet. Parlamentet betonar att digitala lösningar kan bidra till klimatanpassning genom att förbättra förmågan att förutsäga vattenbrist, översvämningar och vattenföroreningar och stöder användningen av dessa verktyg.

32. Europaparlamentet betonar att klimatförändringar och miljöförstöring är viktiga drivkrafter för tvångsförflyttning av människor och hotmultiplikatorer som påverkar människors säkerhet och den sociopolitiska stabiliteten. Parlamentet betonar att en otillräcklig begränsnings- och anpassningsförmåga kan driva på väpnade konflikter, livsmedelsbrist, naturkatastrofer och klimatbetingad tvångsförflyttning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erkänna behoven och sårbarheten hos människor som drabbas av klimatbetingad tvångsförflyttning och efterlyser en förstärkning av EU:s utvecklingssamarbete och humanitära politik liksom av respektive finansiella instrument för att stödja klimatanpassningen i utvecklingsländer, bygga upp resiliensen, stärka katastrofriskreduceringen och ingripa vid humanitära nödsituationer i tider av växande behov.

33. Europaparlamentet noterar att det i artikel 8 i Parisavtalet (om förlust och skada) anges att parterna bör inta en samarbetsstrategi för förluster och skador i samband med klimatförändringarnas negativa effekter. Parlamentet framhåller därför vikten av stödjande globala åtgärder i områden som är särskilt sårbara för klimatförändringarnas effekter, såsom kustområden och öar, och i områden där anpassningsförmågan är begränsad. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fungera som brobyggare mellan utvecklade länder, utvecklingsländer och minst utvecklade länder, och att sträva efter att intensifiera det arbete som utförs av koalitionen för höga ambitioner när det gäller både begränsnings- och anpassningsfinansiering samt förluster och skador. Parlamentet erkänner att dessa är viktiga inslag i den globala klimaträttvisan.

34. Europaparlamentet uttrycker sin tacksamhet till FN:s klimatpanel och uppskattar i hög grad dess arbete med sjätte utvärderingsrapporten. Parlamentet välkomnar den gedigna bedömning av förluster och skador som presenteras i den senaste rapporten från FN:s klimatpanels arbetsgrupp II och pekar på hur den erkänner förluster och skador som ett område av allt större betydelse inom både internationell klimatpolitik och klimatvetenskap. Parlamentet uppmanar FN:s klimatpanel att bygga vidare på detta arbete och utarbeta en särskild rapport som särskilt behandlar förluster och skador.

35. Europaparlamentet upprepar att internationella institutioner måste stärka sina organisationer, sitt samarbete och sin krishantering för att bättre kunna förbereda sig för klimatförändringarna på lokal och global nivå, som ett nästa steg i riktning mot institutionell klimatanpassning.

Klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden

36. Europaparlamentet betonar vikten av att skydda, bevara och återställa naturen och ekosystemen för att uppnå målen i Parisavtalet. Parlamentet påminner vidare om den avgörande roll som den biologiska mångfalden spelar för att människor ska kunna bekämpa och anpassa sig till den globala uppvärmningen och stärka sin resiliens. Parlamentet anser att

naturbaserade lösningar och ekosystembaserade strategier är viktiga verktyg för att stödja begränsningen av och anpassningen till klimatförändringarna, skydda och återställa den biologiska mångfalden och skogarna samt minska risken för katastrofer. Parlamentet betonar att samhället kan dra nytta av naturens förmåga att absorbera och lagra kol om man snarast återställer försämrade ekosystem och effektivt och rättvist bevarar 30 till 50 % av jordens livsmiljöer på land, i sötvatten och i havet, samtidigt som man skyddar och stärker de mänskliga rättigheterna och ursprungsbefolkningars rättigheter. Parlamentet betonar behovet av att påskynda framstegen mot hållbar utveckling, men att det för att detta ska kunna ske krävs tillräcklig finansiering och politiskt stöd.

37. Europaparlamentet betonar skogarnas, den biologiska mångfaldens och den hållbara markanvändningens avgörande och av varandra beroende roll när det gäller att göra det möjligt för världen att uppfylla målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar därför det akuta behovet av att stoppa och vända avskogningen och markförstöringen som ett sätt att bidra till att minska de årliga nettoutsläppen av växthusgaser.

38. Europaparlamentet upprepar det löfte som regeringarna i 141 länder med mer än 3,6 miljarder hektar skog har gett om att upphöra med och vända avskogningen senast 2030.

39. Europaparlamentet upprepar att strikt bevarande och återställande av ekosystem som lagrar stora mängder koldioxid utgör ett svarsåtgärdsalternativ med omedelbar inverkan och ett brett spektrum av begränsnings- och anpassningsfördelar. Parlamentet erkänner skogarnas centrala roll när det gäller att skydda klimatet och den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar att skogarna bidrar till insatserna för att begränsa och anpassa sig till klimatförändringarnas negativa effekter.

40. Europaparlamentet betonar att sektorspolitiken och klimatpolitiken för markanvändningssektorn, inbegripet för viktig primär produktionsverksamhet inom jord- och skogsbruket, på lämpligt sätt måste fungera i synergi med de naturliga och delvis naturliga ekosystemens naturliga anpassningsförmåga, och i möjligaste mån förbättra anpassningskapaciteten i de miljöer som till övervägande del är kulturlandskap. Parlamentet framhåller det aktuella domstolsbeslutet i ett fall där kärandena, som var skogsmästare, väckte talan mot staten för dess nationella skogspolitik som i praktiken hindrat dem från att förbättra de brukade skogarnas resiliens, bland annat genom att avskräcka från naturlig återväxt ([20]).

41. Europaparlamentet påminner om att ursprungliga, lokala och traditionella former av kunskap enligt IPCC:s femte utvärderingsrapport utgör en viktig resurs för hållbar naturresursförvaltning, bevarande av den biologiska mångfalden och klimatanpassning. Parlamentet betonar behovet av att i enlighet med FN:s deklaration om urfolks rättigheter och ILO:s konvention 169 stärka urbefolkningars rättigheter i fråga om mark och resurser för att begränsa klimatförändringarna, och att följa principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke.

42. Europaparlamentet betonar behovet av att inom ramen för näringslivet skydda mark- och miljöförsvarare genom att säkerställa att det finns ett ändamålsenligt och stabilt rättsligt skydd för miljön, arbetstagares rättigheter, markrättigheter samt urbefolkningars rättigheter, försörjningsmöjligheter och kultur, inbegripet principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke. Parlamentet välkomnar i detta avseende EU:s initiativ om tillbörlig aktsamhet rörande företagens hållbarhet och den föreslagna förordningen om utsläppande på EU-marknaden och export av produkter som är förknippade med avskogning eller skogsförstörelse. Parlamentet uppmanar parterna att se till att de åtaganden som görs vid COP27 för att genomföra Parisavtalet överensstämmer med de befintliga internationella skyldigheter och standarder för mänskliga rättigheter som är tillämpliga på affärsverksamhet.

43. Europaparlamentet påminner om att klimatförändringarna är en av de främsta, direkta drivkrafterna bakom förlusten av biologisk mångfald och markförstöring. Parlamentet understryker att klimatförändringarnas negativa effekter på naturen och den biologiska mångfalden, ekosystemen, världshaven, människors hälsa och livsmedelstryggheten förväntas bli kritiska de kommande årtiondena. Parlamentet understryker att det behövs ett starkare, bindande och mer ambitiöst internationellt ramverk för att skydda den globala biologiska mångfalden, stoppa dess nuvarande nedgång och återställa den så långt som möjligt. Parlamentet erkänner i detta sammanhang vikten av konferensen om biologisk mångfald i Montreal, Kanada, i december 2022. Parlamentet uppmanar IPCC och IPBES att fortsatt stärka sitt samarbete och

([20]) https://www.klimazaloba.cz/wp-content/uploads/2021/04/Klimaticka%CC%81-z%CC%8Caloba.pdf

gemensamma arbete för att ge beslutsfattarna tillgång till den senaste vetenskapen om den dubbla krisen rörande klimatet och den biologiska mångfalden och hur de ska åtgärdas. Parlamentet uppmanar även UNFCCC att samarbeta med FN:s konvention om biologisk mångfald (UNCBD) och FN:s utvecklingsprogram (UNDP) för att skapa en konsekvent ram för klimatneutralitet och resiliens, skydd av den biologiska mångfalden och hållbar utveckling.

44. Europaparlamentet uppmuntrar parterna att i enlighet med klimatpakten från Glasgow anta en integrerad strategi för att ta hänsyn till den biologiska mångfalden i nationella, regionala och lokala politiska och planeringsrelaterade beslut. Parlamentet uppmanar i detta avseende UNFCCC att samarbeta med UNCBD och UNDP för att skapa en konsekvent ram för klimatneutralitet och resiliens, skydd av den biologiska mångfalden och hållbar utveckling. Parlamentet välkomnar Edinburghförklaringen om den globala ramen för biologisk mångfald efter 2020, som utgör ett exempel på en inkluderande ”förvaltningsövergripande” strategi.

45. Europaparlamentet uppmanar parterna att fortsätta arbetet med havs- och klimatförändringsdialogen genom att fastställa konkreta, handlingsinriktade mål, ta itu med de mest relevanta och brådskande frågorna i kopplingen mellan hav och klimat, och uppmuntra länder, särskilt kustländer, att inkludera motsvarande åtaganden i sina inlämningar till de uppdaterade nationellt fastställda bidragen, de nationella anpassningsplanerna, de långsiktiga strategierna och den globala översynen.

Hållbar klimatfinansiering

46. Europaparlamentet framhåller att EU och dess medlemsstater är de största tillhandahållarna av offentlig klimatfinansiering. Parlamentet inser vikten av klimatfinansiering för framgångsrika klimatåtgärder, särskilt eftersom många utvecklingsländer har villkorade nationella fastställda bidrag, vars genomförande är beroende av tillräckligt ekonomiskt stöd. Parlamentet välkomnar därför att ett nytt kollektivt kvantifierat mål för klimatfinansiering kommer att fastställas senast 2025, som bör gå långt utöver målet från 2020 om 100 miljarder USD årligen och ta hänsyn till utvecklingsländernas behov och prioriteringar för ytterligare och adekvat klimatfinansiering. Parlamentet anser att fristående mål för begränsning, anpassning, förlust och skada bör undersökas som en del av detta nya kollektiva kvantifierade mål för klimatfinansiering. Parlamentet understryker att man i fråga om framtida finansieringsmål bör ta hänsyn till utvecklingsländernas behov och Parisavtalets rättviseprincip vid fastställandet av parternas bidrag. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att tydligt prioritera bidragsbaserad klimatfinansiering för att säkerställa att klimatfinansieringen inte bidrar till en ohållbar skuldbörda i utvecklingsländerna. Parlamentet upprepar sin efterlysning av en särskild EU-mekanism för offentlig finansiering som ger ytterligare och tillräckligt stöd för att uppnå EU:s skäliga andel av de internationella klimatfinansieringsmålen. Parlamentet påminner också om sin ståndpunkt av den 22 juni 2022 om mekanismen för koldioxidjustering vid gränserna (CBAM) ([21]), enligt vilken unionen bör finansiera de minst utvecklade ländernas insatser för att fasa ut fossila bränslen från deras tillverkningsindustrier med ett årligt belopp som minst motsvarar den intäktsnivå som genereras av försäljningen av CBAM-certifikat.

47. Europaparlamentet betonar vikten av att förverkliga det globala anpassningsmålet och mobilisera ny omfattande finansiering av anpassningsåtgärder i utvecklingsländer. Parlamentet noterar med oro att anpassningskostnaderna och -behoven ökar och att de är fem till tio gånger större än de nuvarande internationella, offentliga finansieringsflödena för anpassning, vilket leder till ett ökat finansieringsgap när det gäller anpassning. Parlamentet noterar de inneboende svårigheterna med att styra privat finansiering i riktning mot anpassning. Parlamentet betonar att de nuvarande globala finansiella flödena är otillräckliga för genomförandet av de anpassningsåtgärder som krävs, särskilt i utvecklingsländer, bland annat på grund av att en betydande del av anpassningsfinansieringen tillhandahålls i form av lån. Parlamentet noterar att 50 % av EU:s totala klimatfinansiering 2020 tillhandahölls i form av bidrag och uppmanar eftertryckligen EU och alla medlemsstater att öka den bidragsbaserade finansieringen, särskilt för anpassning och framför allt till de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att åta sig att avsevärt öka den tillhandahållna anpassningsfinansieringen och att vid COP27 lägga fram en tydlig plan för hur man ska uppnå det mål som man enades om i klimatpakten från Glasgow om att fördubbla anpassningsfinansieringen fram till 2025 jämfört med 2019 års nivå.

([21]) Antagna texter, P9_TA(2022)0248.

48. Europaparlamentet erkänner behovet av framsteg i fråga om finansiering för att hantera förluster och skador. Parlamentet uppmanar parterna att enas om nya, lämpliga och ytterligare offentliga finansieringskällor och därvid tydligt prioritera bidrag för att hantera förluster och skador i samband med klimatförändringarnas negativa effekter. Parlamentet noterar de inneboende svårigheterna med att styra privat finansiering i riktning mot förlust och skador. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att på ett konstruktivt sätt engagera sig inför COP27, bland annat genom att undersöka villkoren för ett sådant instrument, med beaktande av befintliga institutionella arrangemang i utvecklingsländernas förslag om att inrätta en facilitet för förlust- och skadefinansiering vid COP27. Parlamentet uppmanar till att göra förlust och skada till en stående punkt på dagordningen vid framtida partskonferenser, så att det finns ett tydligt förhandlingsutrymme för att övervaka och göra framsteg i dessa frågor, samt till att fullt ut operationalisera Santiago-nätverket, så att det på ett effektivt sätt kan katalysera tekniskt stöd för att hantera förlust och skador på ett korrekt sätt.

49. Europaparlamentet påminner om att alla parter måste göra finansiella flöden – offentliga och privata, inhemska och internationella – förenliga med vägen mot Parisavtalets 1,5-gradersmål. Parlamentet upprepar att subventioner av fossila bränslen och andra miljöskadliga subventioner snarast måste upphöra i EU och övriga världen. Parlamentet betonar åtagandet i klimatpakten från Glasgow att påskynda insatserna för att fasa ut kolkraft utan utsläppsminskande åtgärder och ineffektiva subventioner av fossila bränslen. Parlamentet uttrycker oro över att det saknas en definition av vad en ”ineffektiv subvention av fossila bränslen” är och att detta i hög grad äventyrar dessa åtagandens trovärdighet. Parlamentet noterar att subventionerna av fossila bränslen i EU fortfarande uppgår till omkring 55–58 miljarder euro per år. Parlamentet påminner EU och dess medlemsstater om deras skyldigheter enligt det åttonde miljöhandlingsprogrammet att fastställa en tidsfrist för utfasningen av subventioner av fossila bränslen i enlighet med ambitionen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C, samt att utarbeta en bindande EU-ram för övervakning och rapportering om medlemsstaternas framsteg i riktning mot utfasningen av subventioner av fossila bränslen på grundval av en avtalad metod. Parlamentet uppmanar kommissionen och alla medlemsstater att genomföra konkreta strategier, tidsplaner och åtgärder för att fasa ut alla direkta och indirekta subventioner av fossila bränslen så snart som möjligt och allra senast 2025. Parlamentet uppmuntrar andra parter att vidta liknande åtgärder och att arbeta för att utarbeta ett fördrag om icke-spridning av fossila bränslen. Parlamentet välkomnar G7-gruppens åtagande att stoppa finansieringen av exploateringen av fossila bränslen utomlands senast i slutet av 2022, men framhåller samtidigt att detta åtagande även bör gälla inom landet. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att EU:s ram för koldioxidprissättning inte uppmuntrar till industriell förorening. Parlamentet framhåller innovationsfondens roll.

50. Europaparlamentet anser att det är viktigt för stora internationella finansinstitutioner att snabbt anta och utveckla grön finansiering för att få till stånd en framgångsrik utfasning av fossila bränslen inom den globala ekonomin. Parlamentet påminner om Europeiska investeringsbankens (EIB) roll som EU:s klimatbank och dess nyligen antagna färdplan för en klimatbank och uppdaterade energilånepolitik, samt Europeiska investeringsfondens (EIF) ytterligare ansträngningar för att gå i spetsen för klimatinvesteringar. Parlamentet välkomnar att Europeiska centralbanken har åtagit sig att integrera klimatförändringshänsyn i sin penningpolitiska ram. Parlamentet uppmanar multilaterala utvecklingsbanker, inklusive EIB, och institutioner för utvecklingsfinansiering, som vanligtvis tillhandahåller finansiellt stöd i form av skuldgenererande instrument, att genomföra principer för ansvarsfull utlåning och lån, att anpassa sina portföljer till Parisavtalet samt att samla in och använda högkvalitativa uppgifter om klimatrisker, sårbarhet och effekter som vägledning för investeringar till förmån för 1,5 °C-anpassade investeringar. Parlamentet erkänner vikten av inrättandet av Glasgow Financial Alliance for Net Zero och dess åtagande att stödja tillväxtekonomierna i övergången till nettonollutsläpp. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang EU:s avtal om företagens hållbarhetsrapportering, som är avgörande för att bygga upp ekonomiskt stöd.

51. Europaparlamentet stöder det arbete som utförs av finansministerkoalitionen för klimatåtgärder och uppmanar alla regeringar att anta koalitionens åtaganden att anpassa all politik och praxis inom finansministeriernas ansvarsområden till målen i Parisavtalet och att anta en effektiv koldioxidprissättning, i enlighet med Helsingforsprinciperna.

52. Europaparlamentet välkomnar det arbete som utförts av International Sustainability Standards Board (ISSB) för att utveckla en global referensnivå för offentliggörande av hållbarhetsinformation för kapitalmarknader i syfte att styra mer kapital till ren teknik och klimatinvesteringar.

Insatser inom alla sektorer

53. Europaparlamentet påminner om att det i den europeiska klimatlagen ingår ett åtagande att underlätta sektorsspecifika klimatdialoger och partnerskap genom att sammanföra de viktigaste berörda aktörerna på ett inkluderande och representativt sätt i syfte att uppmuntra sektorerna att själva upprätta vägledande frivilliga färdplaner och planera sin omställning i riktning mot att uppnå unionens klimatneutralitetsmål senast 2050. Parlamentet framhåller att dessa färdplaner skulle kunna ge ett värdefullt bidrag genom att hjälpa sektorerna planera de nödvändiga investeringarna för omställningen till en klimatneutral ekonomi, och att de även skulle kunna användas till att stärka sektorernas delaktighet i arbetet med klimatneutrala lösningar.

54. Europaparlamentet uppmanar alla parter att snarast vidta åtgärder mot metanutsläpp. Parlamentet välkomnar den globala utfästelsen om metan som EU, Förenta staterna och ett antal andra länder undertecknade vid COP26, vilken syftar till att minska alla metanutsläpp som orsakas av mänskliga handlingar med 30 % senast 2030 jämfört med 2020 års nivåer, vilket är det första steget mot en minskning på 45 % som rekommenderas av FN:s miljöprogram ([22]). Parlamentet uppmanar eftertryckligen alla undertecknare att säkerställa att de minskar metanutsläppen inom sina territorier med minst 30 % senast 2030 och att anta nationella åtgärder för att uppnå detta mål. Parlamentet noterar att cirka 60 % av världens metan släpps ut från källor såsom jordbruk, deponier, reningsverk för avloppsvatten samt vid produktion av fossila bränslen och transport av dessa genom rörledningar. Parlamentet påminner om att metan är en potent växthusgas som är 28 gånger mer kraftfull än koldioxid när det gäller dess klimatpåverkan över en tidsperiod på 100 år, och 80 gånger mer kraftfull över en tidsperiod på 20 år. Parlamentet betonar i detta avseende att kraftfullare åtgärder för att minska metanutsläppen är en av de mest kostnadseffektiva åtgärderna för att minska växthusgasutsläppen på kort sikt. Parlamentet noterar att många tekniker och metoder redan finns tillgängliga för att minska metanutsläppen på ett kostnadseffektivt sätt, till låga kostnader eller negativa kostnader. Parlamentet konstaterar att metanutsläppen från jordbruket främst drivs av ett ökat antal djur och att boskapsrelaterade utsläpp från gödsel och matsmältning står för omkring 32 % av de antropogena metanutsläppen. Parlamentet noterar i detta sammanhang det förslag om att minska metanutsläppen i energisektorn som kommissionen lade fram i december 2021. Parlamentet uppmanar till antagande av ytterligare bindande lagstiftningsåtgärder för att ta itu med utsläpp i andra utsläppssektorer, till bindande mål för minskade metanutsläpp i unionen samt till inkludering av metan bland de reglerade föroreningarna i direktivet om nationella åtaganden om utsläppsminskningar. Parlamentet upprepar sin uppmaning att ta itu med djurtätheten i EU i syfte att säkerställa genomgripande minskningar av växthusgasutsläppen i denna sektor. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att det är nödvändigt att få till stånd en förändring av konsumtionsmönstren mot hälsosammare livsmedel, kostvanor och livsstilar, med ökad konsumtion av hållbart och regionalt producerade växter och växtbaserade livsmedel, samt att ta itu med överkonsumtionen av kött och ultrabearbetade produkter.

55. Europaparlamentet anser att modeller för hållbar jordbruksproduktion kräver en global standardisering med hjälp av en sektorsövergripande, tvärvetenskaplig, One health-modell ([23]) för att säkerställa omställningen till hållbara livsmedelssystem och för att uppfylla åtagandena i Parisavtalet och klimatpakten från Glasgow.

56. Europaparlamentet erkänner att klimatförändringarna kommer att bidra till ökad antibiotikaresistens, och efterlyser därför en global överenskommelse mellan parterna för att minska användningen av antimikrobiella medel och bekämpa risken för resistens.

57. Europaparlamentet framhåller att transportsektorn är den enda sektor där utsläppen på EU-nivå har ökat sedan 1990 och att detta inte är förenligt med EU:s klimatmål, som kräver mer omfattande och snabbare utsläppsminskningar inom alla samhällssektorer, inklusive luftfarts- och sjöfartssektorerna. Parlamentet anser att parterna, för att säkerställa att de nationellt fastställda bidragen överensstämmer med de åtaganden för hela ekonomin som krävs enligt Parisavtalet, eftertryckligen bör uppmuntras att inkludera utsläpp från internationell sjö- och luftfart i sina nationellt fastställda bidrag och att enas om och genomföra åtgärder på internationell, regional och nationell nivå för att minska utsläppen från dessa sektorer, och även minska luftfartens påverkan av andra slag än genom koldioxid. Parlamentet påminner vidare om att alla nya personbilar som släpps ut på den internationella marknaden måste vara utsläppsfria senast 2035 enligt IEA om nettonollutsläpp ska uppnås senast 2050.

58. Europaparlamentet framhåller inkluderingen av utsläppen från sjö- och luftfart i EU:s utsläppshandelssystem, som dessutom skulle kunna fungera som en förebild för andra länder och som kan bidra till en högre ambitionsnivå internationellt, såsom inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och Internationella civila luftfartsorganisationen

([22]) Uneps globala metanbedömning 2021.
([23]) https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1.

(Icao). Parlamentet uttrycker oro över IMO:s och Icaos långsamma framsteg vad gäller att ta itu med utsläppen från internationell sjö- och luftfart. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att stärka systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp från internationell luftfart (Corsia) och samtidigt säkra EU:s lagstiftande oberoende i samband med genomförandet av utsläppshandelsdirektivet. Parlamentet välkomnar IMO:s pågående arbete med att uppdatera sin strategi för växthusgaser och sitt utsläppsminskningsmål, och med att anta konkreta åtgärder. Parlamentet uppmanar dock IMO att snabbt gå vidare med att anta mål och åtgärder på kort och medellång sikt som är anpassade till målen i Parisavtalet.

59. Europaparlamentet pekar på den enorma klimatpåverkan som användningen av privata jetplan har, varvid ett enda privat jetplan kan släppa ut två ton koldioxid på endast en timme ([24]). Parlamentet understryker vikten av att ledare föregår med gott exempel, och beklagar därför att vissa i världen ledande politiker och delegater reste till COP26 med privata jetplan. Parlamentet uppmanar med kraft alla COP27-deltagare att välja det transportsätt som är minst förorenande för att nå sina resmål. Europaparlamentet noterar med oro att privat användning av jetplan i Europa beräknas ha ökat med 30 % jämfört med nivåerna före pandemi ([25]), och uppmanar därför medlemsstaterna att utan dröjsmål vidta åtgärder för att begränsa användningen av privata jetplan på sina territorier.

60. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av Beyond Oil and Gas Alliance (Boga) vid COP26 och betonar vikten av dess mål att begränsa tillgången på fossila bränslen och sätta stopp för olje- och gasproduktionen. Parlamentet påminner om att fossila bränslen är den största bidragande orsaken till klimatförändringarna och att de står för över 75 % av alla växthusgaser, och att de nuvarande planerna skulle leda till en produktion på omkring 240 % mer kol, 57 % mer olja och 71 % mer gas än vad som skulle vara förenligt med en begränsning av den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Parlamentet stöder en socialt rättvis och jämlik global övergång, så att olje- och gasproduktionen kan anpassas till målen i Parisavtalet. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater och andra parter i Parisavtalet att ansluta sig till detta initiativ.

61. Europaparlamentet uttrycker oro över att investerare i fossila bränslen väcker talan mot regeringar inför investeringsdomstolar inom ramen för investeringsavtal för att de bedriver en politik för klimatet, utfasning av fossila bränslen eller en rättvis omställning. Parlamentet efterlyser samstämmighet mellan bilaterala och multilaterala investeringsavtal och internationellt överenskomna klimatmål genom att skydd av investeringar i fossila bränslen utesluts.

62. Europaparlamentet påminner om IPCC:s sjätte utvärderingsrapport, enligt vilken begränsningsalternativ som kostar 100 USD per ton koldioxid eller mindre skulle kunna bidra till att minska de globala växthusgasutsläppen med minst hälften av 2019 års nivå senast 2030. Parlamentet betonar därför att införandet av ett ändamålsenligt koldioxidpris, som en del av ett brett urval politiska åtgärder, kan bidra till att avsevärt minska växthusgasutsläppen och främja innovation inom ren teknik. Parlamentet uppmuntrar EU att inta en ledande roll när det gäller att främja koldioxidprissättning i kombination med en socialt inkluderande och effektiv användning av intäkterna för att främja en snabbare och rättvisare omställning. Parlamentet uppmuntrar också EU att utforska kopplingar och andra former av samarbete med befintliga koldioxidprissättningsmekanismer i tredjeländer och regioner, att påskynda kostnadseffektiva och socialt rättvisa utsläppsminskningar över hela världen samt att samtidigt minska risken för koldioxidläckage, vilket bör bidra till att säkerställa lika villkor på global nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa skyddsåtgärder för att säkerställa att eventuella kopplingar till EU:s utsläppshandelssystem även i fortsättningen leder till ytterligare, permanenta bidrag till begränsningsåtgärderna och inte undergräver unionens åtaganden om växthusgasutsläpp på hemmaplan.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med andra stora utsläppare av koldioxid för att skapa en internationell klimatklubb som är öppen för alla länder som åtar sig att leda vägen mot en hög klimatambition och ändamålsenlig koldioxidprissättning, med gemensamma mål om minskningen av växthusgasutsläppen och uppnåendet av klimatneutralitet senast 2050.

([24]) *Transport & Environment,* Private jets: can the super rich supercharge zero emission aviation?, April 2021.
([25]) Se ovan.

Klimatförändringar och jämställdhet

64. Europaparlamentet varnar för att människor påverkas av klimatförändringarna på olika sätt beroende på faktorer som kön, ålder, funktionsnedsättning, etnicitet och fattigdom. Parlamentet anser att övergången till ett hållbart samhälle måste ske på ett inkluderande, rättvist och jämlikt sätt och att jämställdhet är nyckeln till denna övergång. Parlamentet välkomnar därför antagandet vid COP26 av det beslut om jämställdhet och klimatförändringar som rekommenderas av hjälporganet för genomförande om att integrera jämställdhetsdimensionen på ett bättre sätt i de nationellt fastställda bidragen och att klimatfinansieringen bör ha ett jämställdhetsperspektiv. Parlamentet beklagar dock att ungefär hälften av parterna ännu inte har utsett och gett stöd till en nationell jämställdhets- och klimatförändringskontaktpunkt för klimatförhandlingar, genomförande och övervakning.

65. Europaparlamentet framhåller UNFCCC:s förstärkta Lima-arbetsprogram om jämställdhet och dess handlingsplan för jämställdhet, i vilka man erkänner det fortsatta behovet av att främja och förbättra jämställdhet som en övergripande prioritering med avseende på klimatförändringarna. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att utarbeta en konkret handlingsplan för att uppfylla åtagandena i den förnyade handlingsplanen för jämställdhet och att inrätta en permanent europeisk kontaktpunkt för frågor om jämställdhet och klimatförändringar med tillräckliga budgetresurser för att genomföra och övervaka jämställdhetsrelaterade klimatåtgärder i EU och globalt ([26]). Parlamentet uppmanar EU att integrera ett jämställdhetsperspektiv i all klimat- och miljöpolitik. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EU och dess medlemsstater att säkerställa att de nationella klimathandlingsplanerna är jämlika ur ett könsperspektiv och att alla kön på ett meningsfullt sätt deltar i utformningen och genomförandet av dessa, att stärka kvinnors och kvinnoorganisationers roll i styrning och beslutsfattande samt att öka deras tillgång till finansiering och program som främjar kvinnors roll i klimatstyrning.

66. Europaparlamentet betonar att utvecklade länder enligt Parisavtalet förväntas rapportera om hur jämställdhetsorienterad finansieringen är och huruvida man i samband med den finansiering som tillhandahålls tar hänsyn till jämställdhetsöverväganden. Parlamentet uttrycker oro över att jämställdhetsmärkningen av projekt fortfarande är klart otillräcklig och uppmanar EU att öka sina ansträngningar i detta avseende. Parlamentet rekommenderar att jämställdhetsanalyser används för att bidra till att fastställa olika behov och intressen i samhället samt olika nivåer av tillgång till finansieringsmekanismer inom samhället. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att utarbeta en konkret handlingsplan för att uppfylla åtagandena i den förnyade handlingsplan för jämställdhet som man enades om vid COP25, med tillräckliga budgetresurser för att genomföra och övervaka jämställdhetsrelaterade klimatåtgärder i EU och globalt. Parlamentet anser att detta skulle kunna utgöra ett exempel för andra parter att anta liknande åtgärder.

Näringsliv, små och medelstora företag och konkurrenskraft

67. Europaparlamentet anser att COP27 är ett mycket viktigt steg sedan undertecknandet av Parisavtalet 2015, eftersom unionen har lanserat sitt 55 %-paket, RePowerEU-paketet och andra åtgärder, inte bara för att minska sina växthusgasutsläpp och uppnå klimatneutralitet senast 2050 utan också för att omvandla sitt energisystem. Parlamentet anser att ekonomiskt välstånd, social sammanhållning, skapande av arbetstillfällen, hållbar utveckling av näringslivet och klimatpolitik bör förstärka varandra. Parlamentet betonar att man i kampen mot klimatförändringarna bör verka för att minska energifattigdomen samt öka resiliensen och konkurrenskraften, och att detta skapar möjligheter för EU:s näringsliv och små och medelstora företag som kan utnyttjas om lagstiftare åtar sig att vidta snara, skräddarsydda, solidaritetsbaserade och lämpliga politiska åtgärder. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att unionen säkerställer pionjärfördelar och föregår med gott exempel samtidigt som den skyddar den inre marknaden från illojal konkurrens från tredjeländer och säkerställer lika villkor för europeiska industrier globalt.

68. Europaparlamentet framhåller att unionen bör göra sitt yttersta för att dess näringsliv och små och medelstora företag ska bibehålla sin ledande ställning och globala konkurrenskraft i omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser. Parlamentet påpekar att tillgängliga och innovativa politiska verktyg bör tillämpas för att EU ska behålla sitt ledarskap inom befintliga områden och utvidga det till nya. Parlamentet understryker behovet av att snabbt fasa ut fossila bränslen ytterligare från europeisk industri och av att unionen fortsatt stöder denna strävan, i synnerhet proportionerliga lösningar som kan tillämpas av små och medelstora företag. Parlamentet välkomnar initiativen

([26]) Resolution av den 21 januari 2021 om EU:s strategi för jämställdhet (EUT C 456, 10.11.2021, s. 208).

för strategiska värdekedjor. Parlamentet är medvetet om de positiva effekter för EU:s näringsliv, inklusive små och medelstora företag, som är kopplade till antagandet av tidiga strategier för att bekämpa klimatförändringarna, liksom till det faktum att unionen föregår med gott exempel när det gäller att uppnå klimatneutralitet, något som banar väg för mindre utvecklade eller mindre ambitiösa länder och skulle kunna ge EU:s industrier och små och medelstora företag en mycket gynnsam konkurrensfördel. Parlamentet framhåller att verkställbara multilaterala och bilaterala avtal mellan EU och dess partner måste upprättas i syfte att sprida unionens miljönormer och säkerställa lika villkor inom handel och investeringar. Parlamentet betonar att man måste förhindra att produktion och investeringar i EU:s industrier och små och medelstora företag omlokaliseras till följd av att klimatåtgärderna är mindre ambitiösa utanför unionen, och uppmuntrar därför internationella partner att vidta likartade åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet anser samtidigt att produktion och investeringar i Europa skulle stärka EU:s industriella värdekedja och strategiska oberoende i ett instabilt globalt sammanhang.

69. Europaparlamentet erkänner att små och medelstora företag, i synnerhet mikroföretag och uppstartsföretag, spelar en ovärderlig roll när det gäller att skapa och tillhandahålla arbetstillfällen och tillväxt och att gå i bräschen för de digitala och gröna omställningarna. Parlamentet erinrar om att små och medelstora företag är en avgörande beståndsdel i den europeiska ekonomiska och sociala väven och att lagstiftarna måste ge dem stöd och incitament i denna omställning, i synnerhet genom att säkerställa tillgång till finansiering för hållbara tekniker, tjänster och processer och förenkla de administrativa förfarandena. Parlamentet uttrycker oro över att små och medelstora företags möjligheter och sårbarheter inte beaktas i tillräcklig utsträckning i all EU-politik som rör den inre marknaden, bland annat i strävan att främja digitalisering och den gröna omställningen.

70. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar och framsteg som hittills gjorts av europeiska medborgare, samhällen, kommuner, städer, regioner, industrier och institutioner för att uppfylla Parisavtalets skyldigheter.

71. Europaparlamentet välkomnar att flera av EU:s handelspartner har infört koldioxidhandel eller andra mekanismer för koldioxidprissättning och uppmanar kommissionen att ytterligare främja denna och liknande politik på global nivå. Parlamentet ser fram emot en snabb överenskommelse med rådet om förslaget till en socialt rättvis EU-mekanism för koldioxidjustering vid gränserna som inbegriper en ändamålsenlig mekanism mot koldioxidläckage och dess effekt av att driva fram ett globalt koldioxidpris, vilket kommer att bidra till att minska de globala koldioxidutsläppen och till att uppnå Parisavtalets mål.

72. Europaparlamentet anser att omställningen till en hållbar ekonomi måste kombineras med åtgärder för att bevara Europas konkurrenskraft och skapa arbetstillfällen, givet att det är avgörande för den europeiska gröna givens framgång att den inre marknaden förblir kostnadseffektiv under det att den anpassas till ett nytt regelverk.

73. Europaparlamentet betonar behovet av att främja konkurrenskraftiga marknader för de råvaror och sällsynta metaller som krävs för den gröna omställningen, eftersom världens råvaruresurser ägs av mycket få länder. Parlamentet betonar att ett fortsatt beroende av ett fåtal leverantörer kommer att motverka vissa aktuella politiska åtgärder, såsom RePowerEU-planen, liksom de uppoffringar som görs av unionens medborgare.

74. Europaparlamentet betonar behovet av kvalifikationsprogram för omskolning av arbetskraften i syfte att möta den ökande arbetskraftsefterfrågan inom energieffektivitet, förnybar energi och gröna tekniska lösningar. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att vidta åtgärder för att säkerställa att den nuvarande och framtida europeiska arbetskraften får all den kompetens som krävs för att hantera, genomföra och förnya den gröna omställningen.

Energipolitik

75. Europaparlamentet välkomnar alla initiativ för att minska EU:s beroende av fossila bränslen, bland annat för att minska och på sikt häva beroendet av alla ryska fossila bränslen och relaterade produkter, mot bakgrund av att Ryssland använder sina naturresurser som ett vapen och på grund av dess invasion av Ukraina. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i detta avseende utarbeta en investeringsplan för energieffektivitetsåtgärder och förnybar energi, så att energiautonomin stärks. Parlamentet påminner om att det enligt kommissionens uppskattning krävs 300 miljarder euro för att fasa ut vårt beroende av rysk energi fram till 2030. Parlamentet noterar EU:s pågående arbete med internationella partner för att diversifiera energiförsörjningen. Parlamentet noterar att kommissionen i sin analys till stöd för RePowerEU förutspår att vissa fossilbaserade kapaciteter på grund av nya omständigheter tyvärr kan komma att användas längre än väntat.

76. Europaparlamentet framhåller den pågående översyn av energilagstiftningen inom ramen för 55 %-paketet som syftar till att anpassa den till unionens höjda mål om minskade utsläpp med minst 55 % senast 2030 för att klimatneutralitet ska uppnås senast 2050. Parlamentet efterlyser dock ett fortsatt arbete med att fastställa mer långtgående mål, t.ex. för förnybar energi och energieffektivitet, särskilt med tanke på att unionen bör fortsätta att föregå med gott exempel.

77. Europaparlamentet framhåller den centrala roll som energieffektivitet och förnybar energi spelar i omställningen till en klimatneutral ekonomi. Parlamentet påminner om att den miljövänligaste energin är den energi vi inte använder, och särskilt om den roll som energieffektivitetsverktyg kan spela för att främja detta. Parlamentet noterar de framsteg som gjorts när det gäller att bygga upp förnybara energikällor. Parlamentet efterlyser samtidigt fler satsningar på energieffektiva åtgärder, såsom sektorsintegrering och återanvändning av överskottsvärme. Parlamentet påpekar att uppvärmning stod för 50 % av den globala energiförbrukningen 2018 ([27]) och att den, i linje med principen om energieffektivitet först, på ett fördelaktigt sätt kan återanvändas och återintegreras som en hållbar uppvärmningskälla som skulle gynna alla länder, eftersom överskottsvärme genereras i alla länder. Parlamentet erkänner dock vikten av att anpassa målen för förnybar energi och energieffektivitet för att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och för att uppfylla Parisavtalet samt målen för RePowerEU genom att utnyttja den aktuella kostnadsminskningen för förnybar energi och lagringsteknik. Parlamentet konstaterar att en ökad ambition för unionens energieffektivitetsmål för 2030 bör vara förenlig med spridning och användning av elektrifiering, väte, e-bränslen och annan ren teknik som krävs för den gröna övergången.

78. Europaparlamentet påminner om behovet av en omfattande ökning och påskyndande av tillståndsförfaranden för projekt för förnybar energi, med beaktande av EU:s naturvårdslagstiftning, inbegripet om biologisk mångfald och med deltagande av alla relevanta intressenter i kartläggningen och planeringen.

79. Europaparlamentet påminner om att unionen förpliktat sig till principen om energieffektivitet först, som beaktar kostnadseffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, flexibilitet på efterfrågesidan och försörjningstrygghet. Parlamentet understryker vikten av att integrera och genomföra denna princip inom ramen för all relevant lagstiftning, alla relevanta initiativ och inom alla sektorer där så är lämpligt. Parlamentet framhåller den outnyttjade potentialen till energieffektivitet inom till exempel industrin ([28]), IT och transport- och byggnadssektorn, inklusive uppvärmning och kylning. Parlamentet välkomnar renoveringsvågen och relaterade och konkreta reglerings- och finansieringsåtgärder och stödjande åtgärder som en del av 55 %-paketet, som syftar till att minst fördubbla den årliga energirenoveringstakten för byggnader till 2030, främja totalrenoveringar och underlätta e-mobilitet och därmed minska energifattigdomen. Parlamentet påminner om den avgörande roll som små och medelstora företag kommer att spela inom bygg- och renoveringssektorn under hela renoveringsvågen, som kommer att göra det möjligt att minska byggnaders energi- och klimatpåverkan.

80. Europaparlamentet välkomnar RePowerEU-strategin och uppmanar alla EU-medlemsstater att överväga IEA:s 10-punktsplan, som om den genomförs korrekt kan minska gasimporten från Ryssland med drygt hälften och därmed minska unionens beroende av rysk naturgas.

81. Europaparlamentet betonar vikten av att fasa ut fossila bränslen så snart som möjligt. Parlamentet konstaterar att detta mål måste uppnås med största möjliga positiva inverkan på EU:s energitrygghet, industrins konkurrenskraft och allmänhetens välfärd. Parlamentet uppmanar G7-länderna att föregå med gott exempel när det gäller energiomställningen och att stoppa alla nya investeringar i utvinning av fossila bränslen. Parlamentet välkomnar G7-ländernas löfte att fasa ut fossila bränslen från sina energisektorer senast 2035 och att stoppa finansieringen av de flesta projekt med fossila bränslen utomlands före årets slut. Parlamentet betonar vikten av internationellt samarbete för att fasa ut fossila bränslen, såsom Boga och Powering Past Coal Alliance.

82. Europaparlamentet beklagar att subventionerna till fossil energi i unionen har legat på samma nivå sedan 2008 och uppgår till cirka 55–58 miljarder euro per år, vilket motsvarar omkring en tredjedel av alla energisubventioner i unionen, samt att 15 medlemsstater för närvarande ger högre subventioner till fossila bränslen än till förnybar energi. Parlamentet

([27]) IEA, Marknadsanalys och marknadsprognos 2019–2024, https://www.iea.org/reports /renewables-2019/power.

([28]) Parlamentet påminner om att den ekonomiska potentialen att minska industrins slutliga energianvändning till 2030 uppskattas uppgå till 23,5 % jämfört med om man inte vidtar några åtgärder.

anser att fossilbränslesubventioner undergräver målen i den europeiska gröna given och skyldigheterna enligt Parisavtalet. Parlamentet anser att det är oerhört viktigt att ge mer konsekventa prissignaler över de olika energisektorerna och i medlemsstaterna, och att förhindra att externa kostnader internaliseras. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater nyligen vidtagit åtgärder för att skydda konsumenterna från de direkta effekterna av de stigande energipriserna, särskilt hushållen, och insisterar på att sådan praxis måste förbli exceptionell och tillfällig. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och övriga parter till COP26 att prioritera investeringar i grön energi and infrastruktur och att fasa ut direkta och indirekta fossilbränslesubventioner.

83. Europaparlamentet anser att en förutsättning för att unionen ska uppnå klimatneutralitet är att dess energisystem integreras och utgår från ett system med kaskadprioritering som utgår från principen om energieffektivitet först, på grundval av energieffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, försörjningstrygghet och flexibilitet på efterfrågesidan med stöd av smarta nät, vilket leder till energibesparingar, följt av direkt elektrifiering av slutanvändarsektorerna med hjälp av förnybara energikällor, användning av bränslen från förnybara energikällor och bränslen baserade på förnybara energikällor, inklusive väte, i slutanvändningstillämpningar och, under en övergångsperiod, hållbara och säkra koldioxidsnåla bränslen för tillämpningar där det inte finns några andra alternativ; samtidigt som man säkerställer tillgänglig och ekonomiskt överkomlig energi och trygg energiförsörjning genom att utveckla ett cirkulärt, mycket energieffektivt, integrerat, sammankopplat, resilient och multimodalt energisystem.

84. Europaparlamentet påminner om vikten av att ta hänsyn till mångfalden av nationella energisystem och utmaningar. Parlamentet framhåller att det krävs en rättvis omställning och upprepar den gröna givens löfte om att ingen ska lämnas på efterkälken. Parlamentet finner det oroande att omkring 50 miljoner hushåll i unionen fortfarande lever i energifattigdom och anser att EU bör öka sina ansträngningar för att förebygga och minimera energifattigdomen. Parlamentet framhåller vikten av den högre klimatambitionens sociala dimension. Parlamentet understryker att energirenoveringar är av avgörande betydelse för minskad energiförbrukning i byggnader, minskade utsläpp och lägre energikostnader. Parlamentet betonar att energipolitiken måste bedrivas i enlighet med principen om en jämlik och rättvis omställning och i nära samarbete med det civila samhället och arbetsmarknadens parter. Parlamentet anser därför att offentlig politik, stärkta sociala partnerskap och ökad delaktighet från det civila samhällets sida på såväl lokal och nationell nivå som EU-nivå är en förutsättning för att klimatneutralitet ska uppnås inom alla delar av samhället på ett rättvist, inkluderande och socialt hållbart sätt.

85. Europaparlamentet välkomnar antagandet av EU:s vätgasstrategi, som inbegriper krav på installation av elektrolysanläggningar för förnybar vätgas med minst 6 GW kapacitet till 2024 och 40 GW kapacitet till 2030 inom EU. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang unionen och medlemsstaterna att underlätta integreringen av vätgas i sektorer där det är svårt att minska utsläppen.

86. Europaparlamentet välkomnar EU:s strategi för förnybar energi till havs och dess målsättning om minst 60 GW senast 2030 och 340 GW senast 2050, som parlamentet har begärt ska öka till upp till 450 GW i kapacitet ([29]), och solenergistrategin, som syftar till att installera 320 GW fotovoltaisk solenergi senast 2025 och 600 GW senast 2030. Parlamentet framhåller att man måste säkerställa att genomförandet av strategin gynnar hela unionen, även kustlösa medlemsstater. Parlamentet understryker att europeiska företag är världsledande och industriella pionjärer inom området för förnybar energi till havs och att sektorn har en outnyttjad potential att skapa ökad sysselsättning (både direkt och indirekt), tillväxt och export. Parlamentet efterlyser ett europeiskt ledarskap inom den förnybara sektorn och dess leveranskedjor som en del av EU:s industripolitik. Parlamentet noterar med stor tillfredsställelse den gemensamma förklaring som undertecknades i maj 2022 av Belgien, Danmark, Tyskland och Nederländerna vid North Sea Summit i Esbjerg (Danmark), som kommer att göra Nordsjön till ett grönt kraftverk för Europa.

87. Europaparlamentet hyser övertygelsen att man måste ge konsumenterna förutsättningar att öka sina kunskaper och incitament att välja mer hållbara energiformer och bli mer aktiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma vilken nätkapacitet som behövs för att integrera förnybar energi och elektriska uppvärmningslösningar och att identifiera kvarstående hinder i syfte att underlätta utvecklingen av gemenskaper för förnybar egenförbrukning och förnybar energi, särskilt för låginkomsthushåll och utsatta hushåll.

([29]) Resolution av den 16 februari 2022 om en europeisk strategi för förnybar energi till havs (EUT C 342, 6.9.2022, s. 66).

88. Europaparlamentet uppmuntrar det pågående arbetet med att se över energiskattedirektivet i syfte att anpassa skattepolitiken till energi- och klimatmålen för 2030 och 2050, samtidigt som dess konsekvenser för bland annat konsumenter samt sett till energifattigdom och mobilitetsfattigdom bedöms.

89. Europaparlamentet betonar att EU förvisso arbetar för att uppnå sina ambitiösa mål, men att det kommer att krävas samordnade globala åtgärder om målet om globala nettonollutsläpp senast 2050 ska kunna uppnås. Parlamentet framhåller att utvecklingsländerna kommer att behöva internationellt bistånd för att uppnå sina gröna omställningar. Parlamentet betonar vikten av att stärka nära gränsöverskridande samarbeten och utbyta bästa praxis på området politiskt beslutsfattande och forskning, inbegripet tekniköverföring, med internationella partner för att främja energieffektivitet och investeringar i hållbar energiteknik och energiinfrastruktur. Parlamentet noterar att kommissionen nyligen antagit ett meddelande om EU:s externa energiengagemang, där kommissionen bland annat slår fast sin beslutsamhet att samarbeta med tredjeländer över hela världen och att ”uppmuntra partnerländerna att höja sina klimatambitioner och fastställa vägar till klimatneutralitet” men också att ”bygga upp långsiktiga, ömsesidigt givande relationer, i synnerhet på energiområdet”.

90. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att under 2022 anta en handlingsplan för digitaliseringen av energisektorn i syfte att göra EU till en ledande part på teknikområdet och möjliggöra ett mer integrerat energisystem med intelligenta lösningar inom specifika sektorer och med stärkt finansiering under perioden 2021–2027. Parlamentet påminner om vikten av att motverka cybersäkerhetsrisker inom energisektorn för att säkerställa energisystemens resiliens.

Forskning, innovation, digital teknik och rymdpolitik

91. Europaparlamentet välkomnar programmet Horisont Europas roll och bidrag till klimatneutraliteten. Parlamentet anser att partnerskapen inom ramen för Horisont Europa, inbegripet de gemensamma företagen, kommer att främja samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn som syftar till att bidra till den gröna omställningen och samtidigt säkerställa hållbara, tillgängliga, åtkomliga och överkomliga innovationer. Parlamentet understryker vikten av att förbättra de små och medelstora företagens tillgång till och deltagande i ansökningsomgångar inom ramen för Horisont Europa samt av bättre kommunikation med och deltagande bland medborgarna i fråga om resultaten av de europeiska FoU-projekten och ny teknik, däribland fyrtornsprojekt, så att utnyttjandet bland allmänheten ökar och unionens roll blir mer synlig för medborgarna.

92. Europaparlamentet välkomnar hur Copernicusprogrammet och EU:s nya kunskapscentrum för jordobservation bidrar till övervakningen av mark, atmosfär och havsmiljö. Parlamentet understryker betydelsen av satellitobservationskapacitet när det gäller att övervaka, modellera, förutsäga och stödja beslutsfattande om klimatförändringarna.

93. Europaparlamentet framhåller att det krävs ökade investeringar, både offentliga och privata, i forskning och innovation kring och införandet av ny hållbar teknik, även inom arbetskraftsintensiva branscher, samt i nödvändiga nya infrastrukturnät och i projekt som bidrar till målen i den europeiska gröna given och Parisavtalet. Parlamentet betonar att framtida forskning och teknik bör ta hänsyn till hållbarhet och cirkularitet. Parlamentet betonar samtidigt vikten av grundforskning samt ett samarbetsinriktat och tvärvetenskapligt förhållningssätt inom forskning och innovation avseende klimatutmaningarna. Parlamentet framhåller vidare behovet av att stödja den sociala innovation som krävs för att hantera icke tillgodosedda samhällsbehov och samhällsutmaningar och samtidigt ge människor ökat inflytande under den gröna omställningen.

94. Europaparlamentet understryker vikten av att säkerställa att incitamenten för innovativ teknik som främjar uppnåendet av målen för 2030 och 2050 är samstämmiga och konsekventa, att ibruktagandet av redan mogen teknik ökar samt att det görs investeringar i den nya teknik som måste utvecklas för att unionens mål om klimatneutralitet senast 2050 ska kunna uppnås.

95. Europaparlamentet betonar behovet av en dubbel omställning där den digitala och gröna omställningen går hand i hand. Parlamentet framhåller att digital teknik kan spela en avgörande roll i unionens gröna omställning. Parlamentet påminner om att unionens återhämtning kräver ett stabilt regelverk som främjar framsteg, inbegripet marknadsdrivna framsteg, inom forskning, innovation och utveckling av hållbar teknik samt lämpliga finansieringsvillkor för dessa.

96. Europaparlamentet framhåller att digitaliseringen är en av nyckelfaktorerna för energisystemens integrering eftersom den kan möjliggöra dynamiska och sammankopplade flöden av energibärare, göra att olikartade marknader kan kopplas samman och ge de data som krävs för att anpassa utbudet till efterfrågan. Parlamentet understryker att digital teknik har potential att öka energieffektiviteten och därmed minska de totala växthusgasutsläppen. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa ett säkert regelverk med icke-diskriminerande och insynsvänliga förfaranden för tillgång till och överföring av energidata. Parlamentet erinrar om att kommissionen bedömer att informations- och kommunikationsteknikens miljöavtryck i dag står för mellan 5 och 9 % av den globala elförbrukningen och för mer än 2 % av de globala växthusgasutsläppen. Parlamentet betonar att datacentraler och dataöverföring enligt en studie om AI från 2018 från kommissionens gemensamma forskningscentrum kan stå för mellan 3 och 4 % av unionens totala elförbrukning. Parlamentet framhåller att kommissionen förväntar sig en 28-procentig ökning av datacentrumens förbrukning mellan 2018 och 2030. Parlamentet understryker att konsumentutrustning såsom datorer, smarta telefoner, surfplattor och andra anslutna föremål står för 47 % av de digitala koldioxidutsläppen. Parlamentet efterlyser därför åtgärder som minskar IKT-sektorns koldioxidavtryck genom att säkerställa energi- och resurseffektivitet på nätverks-, datacentral- och konsumentnivå, och framhåller återigen målet om att datacentraler senast 2030 ska vara klimatneutrala och mycket energieffektiva, i enlighet med den digitala strategin.

97. Europaparlamentet erinrar om FoI:s viktiga bidrag till uppnåendet av de mål som fastställs i Parisavtalet och målen i den europeiska gröna given. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja forskning och innovation och att öka anslagen i EU:s budget och de nationella budgetarna till FoI inom hållbar och säker teknik och innovation på energiområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att ge ytterligare stöd till teknik och innovativa lösningar som bidrar till ett klimatsäkrat och integrerat energisystem, även inom de områden där Europa är ledande internationellt och har inhemskt baserade värdekedjor. Parlamentet anser att det är nödvändigt att centrala delar av värdekedjorna för förnybar energi hålls inom unionen för att på så sätt uppnå klimatmålen och skapa betydande ekonomiska fördelar för européerna, och efterlyser lämpliga åtgärder till stöd för det EU-baserade innehållets roll i leveranskedjan för och lagstiftningen om förnybara energikällor.

Klimatförändringar och utveckling

98. Europaparlamentet bekräftar på nytt EU:s åtagande att genomföra en konsekvent politik för utveckling, särskilt inom ramen för industri-, jordbruks-, fiskeri-, handels- och investeringspolitiken. Parlamentet insisterar på en sammanhängande strategi för genomförandet av Parisavtalet och Agenda 2030 för hållbar utveckling, både i den inre och yttre politiken.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och övriga G7-länder att utveckla och anta partnerskap för rättvis energiomställning med utvecklingsländer, och att göra nya och kompletterande investeringar för att säkerställa en rättvis omställning vid utfasningen av fossila bränslen i utvecklingsländerna. Parlamentet anser att dessa partnerskap främst bör utgå från icke-skuldgenererande finansieringsinstrument.

100. Europaparlamentet betonar vikten av ett människorättsperspektiv i klimatåtgärderna så att det säkerställs att alla insatser respekterar och stöder alla folks mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar eftertryckligen parterna i UNFCCC att integrera människorättsdimensionen i sina nationellt fastställda bidrag, anpassningsrapporter och nationella anpassningsplaner.

101. Europaparlamentet efterlyser en utvecklings- och klimatpolitik som behandlar ojämlikhet, befintliga skuldutmaningar och fattigdom, som förvärras av klimatförändringens negativa effekter.

Europaparlamentets roll

102. Europaparlamentet anser att det bör vara en integrerad del i EU:s delegation, eftersom det måste ge sitt samtycke till internationella avtal och spelar en central roll i det inhemska genomförandet av Parisavtalet i egenskap av medlagstiftare. Parlamentet förväntar sig därför att få delta i EU:s samordningsmöten vid COP27 i Sharm El-Sheikh och att få tillgång till alla förberedande handlingar från det ögonblick som förhandlingarna inleds.

o

o o

103. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och sekretariatet för UNFCCC, med en begäran om att resolutionen ska spridas till alla parter till konventionen som inte är medlemmar i EU.